

samling af bestemmelser om arbejdsforhold var i virkeligheden blevet forøget, for I. L. O. var nu i stand til at forøge sin direkte hjælp til regeringerne ved at sætte dem i stand til at gennemføre disse bestemmelser.

Generaldirektøren omtalte særlig forslaget til konvention om social tryghed, hvorom der havde været mange misforståelser. Han understregede endnu engang, at ingen international arbejdskonvention på nogen måde gjorde indgreb i staternes ret til at bestemme over deres egne anliggender. Konventionsforslaget indeholdt normer, som man var nået frem til ved hjælp af de behørigt befuldmægtigede repræsentanter for regeringer, arbejdsgivere og arbejdere gennem en fri og demokratisk drøftelse. Det afspejlede de uafhængige staters fremgangsmåde ved udarbejdelsen af deres egne socialforsikringsordninger, og i slutresultatet er nedlagt de bedste erfaringer fra vor tid. Social tryghed var et af de områder, hvor man klart kunne se en ny linie i organisationens arbejde. Konferencen havde allerede på tidligere møder opstillet et stort antal lovgivningsnormer herom. I. L. O. blev nu i stigende grad opfordret til at yde praktisk og direkte bistand til udvikling af administrativ teknik, forenkling af metoder og sikring af, at ordningerne havde et tilstrækkeligt aktuarisk grundlag, medens det fra de dele af verden, hvor social tryghed stod på et højere niveau, blev anmodet om at bistå ved afslutningen af gensidighedsoverenskomster.

Adskillige talere havde mindet om, at antallet af internationale organisationer voksede i et foruroligende tempo, og at koordinationsproblemet slugte deres tid og kræfter. I virkeligheden blev koordineringen behandlet effektivt og hurtigt, men det afhang også af de regeringer, der var medlemmer af de internationale organisationer og han henstillede endnu engang til de delegerede at sørge for, at deres regeringers holdning forblev konsekvent i alle de internationale organisationer.

I. L. O.s virksomhed afhang af, at der herskede en samarbejdsånd. Dette betød ikke, at grupper eller områders interesser måtte ofres. Regionale bestræbelser havde den plads, der tilkom dem, og deres særlige maskineri, som omfattede ikke blot regionale konferencer, men også det arbejde, der blev udført af lokale kontorer og missioner, tekniske møder, seminarer og samarbejde med regionale organisationer og organer.

Der var enighed om, at den tresidede opbygning, mere end nogen anden faktor, havde gjort I. L. O. levedygtig og effektiv. Men det var en forudsætning, at der bestod stærke og uafhængige arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, og foreningsfrihed må derfor fortsat ligge I. L. O. varmt på sinde.

Der var nogle, der påstod, at det var urealistisk at tale om social retfærdighed i en verden, der genoprustedede. Drøftelsen havde besvaret sådanne tvivl ved at vise, at krigstruslen forøgede det yderst vigtige behov for sociale foranstaltninger, selvom betydelige midler måtte anvendes på andre formål. I betragtning af de vanskeligheder, som regeringerne stod overfor, var han gået med til en beskæring af I. L. O.s budget for 1953, men det ville i sandhed være tragisk, hvis I. L. O. blev forhindret i at yde sit fulde bidrag til fredens sag af mangel på finansielle midler, som i sammenligning med de uhyre summer, der blev anvendt på andre formål, måtte synes forsvindende små.

2. Finansielle spørgsmål.

På hvert års konference behandles organisationens budget for det kommende år, efter at budgettet er underkastet en indgående behandling af Arbejdsorganisationens styrelsesråd. Til behandling af budgettet og af andre finansielle spørgsmål nedsættes en